

[Gustav Pedersen.]

saa ud i Forvejen; men der kan selvfølgelig komme en Situation eller opstaa et særligt Forhold, hvor længere Genindkaldelser end de normale bliver nødvendige, og da vil Paragraffen faa Betydning, idet jeg dog gør opmærksom paa, at hvis en saadan Situation skulde indtræde, maa man desværre frygte, at det bliver i Forbindelse med en Krigstilstand, hvor Forholdene antagelig bliver saadan, at Paragraffer af denne Karakter ikke faar saa forfærdelig megen Betydning.

I § 8 er der foreslaaet en Rettelse med Hensyn til Efterløn, gaaende ud paa, at denne ikke alene tilkommer faderløse Børn, der er efterladte af kvindelige Funktionærer, som var enligstillede, men ogsaa de Børn, hvis overlevende Fader kun har Forpligtelse til at betale Bidrag. Det vil altsaa sige, at Børn af enligstillede Kvinder har Ret til Efterløn, medmindre Faderen har fuld Forsørgerpligt over for dem. Det er vel ikke en Paragraf, der faar særlig omfattende Betydning, men i de Tilfælde, hvor den kommer til at gælde, har den til Gengæld stor Værdi.

Der er et Ændringsforslag i Forbindelse med Repræsentanterne og deres Udgifter. Det ændrer i og for sig ikke ved det, der er Hovedreglen, nemlig at en Virksomhed, der udsender en Repræsentant, maa dække de Rejseomkostninger, der i den Anledning er nødvendige. Det kan ske efter det nye Forslag paa den Maade, at Udgifterne gaar ind som en Del af Provisionen, men hvis det viser sig, at der ikke i Provisionen er Dækning for de nødvendige Rejseudgifter foruden Fortjenesten, kan disse Beløb ikke kræves refunderet af Arbejdsgiveren.

De Ændringsforslag, der afviger mest fra Lovens oprindelige Form, er Ændringsforslagene Nr. 15, 16 og 17 til § 10. Det drejer sig om Mæglingssmanden, og dette Spørgsmaal blev ogsaa drøftet under første Behandling. Forslaget har nødvendiggjort en Ændring i den gamle § 8, der nu er blevet til § 10, og som drejer sig om den Protokol, der kræves ført, og de Forhandlinger, der skal finde Sted mellem Arbejdsgiverne og Funktionærerne. Det er dèr fastslaaet, at det er Arbejdsgiveren, der har Ansvaret for, at denne Protokol bliver ført, og der er senere i Forslaget angaaende Mæglingssmanden Straffebestemmelser for det Tilfælde, at den ikke bliver ført, ligesom der er Straffebestemmelser for det Tilfælde, at Arbejdsgiveren nægter at møde for Mæglingssmanden. I øvrigt gaar Forslaget ud paa, at hvis en Arbejdsgiver og en Funktionærgruppe ikke kan blive enige, kan en

af Parterne anmode den Autoritet, der skal udnævne Mæglingssmanden, om at udnævne en Mæglingssmand, og saa skal han kalde Parterne til Mægling og prøve paa, om han kan faa Sagen forliget. Denne samme Ret gælder i Tilfælde, hvor Arbejdsgiveren eller — hvad der jo er mindre sandsynligt — den anden Part fuldkommen nægter en Forhandling. Ogsaa i saadanne Tilfælde kan Mæglingssmanden indkalde Parterne og prøve paa, om han kan forlige Sagen. Hvis det ikke lykkes, maa han afgive Indberetning til den Instans, der har udnævnt ham, men han har altsaa ingen Adgang til at fungere som Opmand paa samme Maade, som det sker i en Voldgift. Jeg skal, naar jeg tager Ordet i anden Omgang, gøre et Par almindelige Bemærkninger om hele dette Forhold, som i den senere Tid har været Genstand for en ret indgaaende Diskussion i Pressen.

Saa er der endelig for mig kun at omtale Ændringsforslag Nr. 18, som er en Imødekommelse af det Ønske, det ærede Medlem Hr. Hauch rejste under første Behandling, angaaende Retten til at paatage sig Hverv uden for Arbejdstiden, uanset om Arbejdsgiveren synes om det eller ej. Jeg vil dog gerne sige her, for at der ikke skal opstaa alt for megen Optimisme, at Bestemmelsen kan desværre ikke forhindre Arbejdsgiveren i, hvis han finder, at en Mand har med Ting at gøre, som han ikke synes om, at sige ham op med en anden Motivering end den, der er Tale om her. Det er altsaa ikke saadan, at Bestemmelsen kan sikre et Menneske varig Ansættelse i Virksomheden uanset en eventuel Strid med Arbejdsgiveren om et Forhold af denne Karakter.

Med disse Bemærkninger og idet jeg forbeholder mig at komme tilbage til Mindretallets Ændringsforslag, skal jeg anbefale de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet og tiltraadt af Ministeren, og i øvrigt anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Steffen Jensen: Allerede ved første Behandling har vi givet Udtryk for Nødvendigheden af en Forbedring af det Lovforslag, som nu er til Behandling. Vi er da ogsaa i det nedsatte Udvalg i det væsentlige gaaet ind for de Ændringer, som de øvrige Partier er naaet til Enighed om, men da vi ikke paa alle Omraader finder de nye Bestemmelser fuldt ud tilfredsstillende, har vi stillet nogle Ændringsforslag, som jeg ganske kort skal omtale.

I § 2, Stk. 6, staar der i Lovforslaget, at Arbejdsgiveren har Ret til om nødvendigt af Hensyn til Virksomhedens Tarv og